

Tít ringja — vít skriva

Er nakað á vási? — Ívamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vít eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meiríðkostnað fyri lýsaran.

Skeiðvirksemi í Norðurlandahúsinum:

Ólavur Riddarós — í fortíð og nútíð

Mánakvöldið var møguleiki hjá almenninginum at síggja úrslitið av dramaskeiðnum fyri ungfolk í Norðurlondum, sum Máf skipaði fyri, við lærarum úr Svørki og Íslandi.

Heitið á skeiðnum var «Leikur í kvæðum» og frammanundan vargjørt av, at triggir ymskir smáleikir skuldu skipast og framførast, tá arbeiðsvikan var av.

Salurin var myrkur, tá framförslan byrjaði. Hóast nógv hevur verið at hoyrt um vælútbúnað ljós-keraldini og eisini, at eingin dugur at nýta tey, — so nervaði tað ikki her.

Júst myrkur var tann avirkanin, sum leikararnir høvdu brúk fyri. 1. partur var eitt líkfylgi, sum kom inn í salin — einasta ljós-kerald var eitt kertuljós!

«Chefen venter»

Tá kistan var sett á borð miðskeiðis í salinum, fór leikurin fram. Ljósíð varð tendrað og har sótu áskoðararnir kring leikararnir, sum leiktu á gólvinum frammanfyri, so í einum parti, so í øðrum í stóra salinum. Við at venda og snara sær fyrst ein vegin, síðan annan, gjørdist áskoðarin virkin, sum ein partur í tí framferða.

Ein sjónleikari fór upp á kistuna og segði frá, at hann var tann deyði Ólavur Riddarós. Síðan var sagt frá innihaldinum í kvæðum í dansi og

orðum — norskt, svenskt og danskt — alt eftir hvaðani leikarnir komu.

Tá tann «deyði» hevði sagt søgu sína, endaði hann við orðunum, at nú noyddist hann at fara, tí «chefen venter», á norsk-um!

Tað ljóðaði ikki spott-andi — var bert ein háttur hjá ungfolki at málbera seg.

Nýttu umhvørvið

Áskoðararnir — eini 300 í tali, fingi nú boð um at fara út í 10 minuttir. So var at savna saman frakk-ar, taskur, børn og annað viðføri, og sleppa sær út um.

Aftaná steðgin fór leikurin fram í øðrum parti av stóra salinum. Tá áskoðararnir høvdu funnið sær ein sess byrjaði fram-

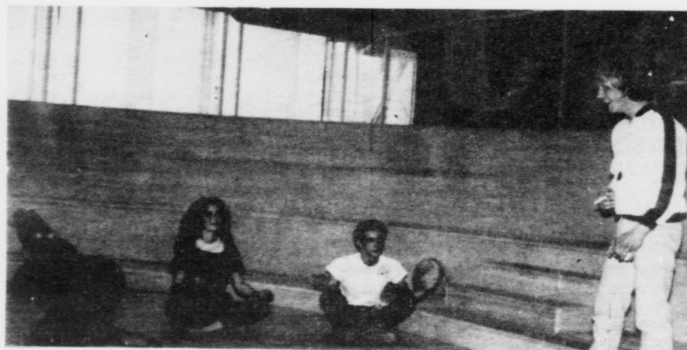
förslan.

Her var Ólavur Riddar-ós ungur maður í nútíðini, sum stóð undir húsaveggi og festi sær í. — Ikki sørt at hann hevði kenning. Tá kemur ung genta til hansara. Hon heldur, at hann sær so «stressaður» út, og bjóðar Ólavi at koma inn í felagskap sín, sum er at dyrka meditatión!

Her sita fólk og «himla»

Her eggjar álvagentan Ólavur Riddarós, sum roynir at sleppa sær undan upp á áskoðaraplássini. Hetta riggaði væl, tó at Ólavur sum kunnugt kortini doyr í leikinum.

Ólavur Riddarós flennur at meditatiónsbólkinum, sum liggur við reyvini hægst! Hann doyr kortini, tá hann heldur seg kunna flúgva.

og siga frá, at tey hava fingið rættan rygg, vakrar negl og onkur er sloppin av við herviliga búkilsku, av at meditera.

At enda gerast tey so sæl, at tey siga seg kunna flúgva.

Nú vaknar unglingurin. Hann er spelkin og maður fyri at vísa teimum, at tað kann hann eisini! Hann klivur upp á ein húsavegg, «flýgur» niður og doyr — sjálvandi!

Sostatt eru menniskjuni ikki vorðin klókari við tíðini!

replikkir eru — alt spælið er lagt á dans, fylgispeil og mimuspælið hjá leikarunum.

Hetta var sorgarleikur, sum áskoðararnir ikki nýttust nógv orð fyri at skilja.

Sum nakað ið ikki er so nógv nýtt á okkara leiðum, fóru leikararnir inn millum áskoðararnar — nýttu amfileikpallin og trappurnar upp á áskoðaraplássini. Tað riggaði væl.

Hóast slík framförsla ikki skal metast sum fullfíggað, — sett saman og vand í átta dagar — um-

Ungdómurin fekk til uppgávu at viðgera Ólavur Riddarós, um kærleika, yvirtrúgv, hugmód, livsgleði og sorg.

Sorgarleikurin

Síðan eru stundir at fara útum enn einaferð. Vít skulu síggja hvat Norðurlandahúsið megnar, tí nú skal leikurin fara fram í amfileikpallinum.

Seinasta leikpætti er av sonnum sorgarleikur, í orðsins besta týðningi. Alt er dapurt — spælið, trummuslátturin, klæðini og frásøgnin um Ólavur Riddarós. Bert einstakar

fram at leikararnir komu úr hvar sínum heraðs-horni, so kann sigast, at nógv var fingið burtúr.

Tað hevur verið sagt nógv um Norðurlandahúsið, men eftir hvat skilst, so dregur stovnurin fólk til húsa. Tað er júst ætlanin við slíkum mentunnavstovni, henda leiklut hevur húsið higartil fyllt út í rammurnar.

Við hesum tiltakinum var tað ein roynd at samansjóða norðurlandskt tiltak á leikpalli, og tað hevur eftir øllum at døma eydnast til fulnar. Tó at hetta kundi farið fram alla aðra staði enn júst í Norðurlandahúsinum, so hómaði tú íblásturin, at júst umhvørvið hevði sett sín dám á skeiðvirksemi í hesum føri.

Hugaligt var eisini at síggja, at føroysku lutak-ararnir rættuliga vóru á hædd við ungfolkinum í hinum Norðurlondum, og at nógv teirra eiga leiklistarligar gávur, sum tey vónandi frameftir fáa høvi at nýta.

ENDIRSKIP

livstrygging
fyri gangandi

